

LA NECESSITAT D'UNA DISCIPLINA

D'acord amb el que prescriu la Constitució de la República, el Govern es presenta abir davant del Parlament. Reunides les Corts, expressió legítima de la voluntat popular, el Govern de la República, en compliment dels preceptes constitucionals, havia de presentar-se davant del Parlament per tal de respondre de la seva actuació i fixar la seva posició en els moments actuals. Les Corts, reunides per segona vegada a València, representen la més estricta legalitat i reafirmen davant el món que Espanya és una República democràtica i parlamentària, que els preceptes constitucionals són rigorosament observats i que el Govern vetlla pel funcionament normal de les institucions del país.

En aquest moment delicat, decisiu potser, de la política internacional, cobra una profunda significació aquesta reafirmació de l'Espanya democràtica i republicana d'endegar la seva vida pública sense ultrapassar els límits que li assenyalen la seva carta fonamental.

El Govern s'ha presentat al Parlament i, per boca del seu president, Largo Caballero, ha exposat la seva opinió, l'opinió de la República espanyola, respecte a importants qüestions d'ordre internacional. El cap del Govern ha afirmat que tot Europa sap que Espanya és una República democràtica, que ha proclamat sempre la seva voluntat de pau i que farà per assolir-la tots els sacrificis que calguin, llevat del de la pròpia dignitat. Largo Caballero ha contestat, en el transcurs del seu discurs, les proposicions del Comitè de no intervenció. Acceptem, en principi, un control efectiu, però afirmem el nostre dret que el Govern legítim de la República pugui adquirir, en ús del seu perfecte dret, el material de guerra que li cal per imposar a tot el país el respecte a la legalitat republicana, subvertida pels militars sublevats. El Govern no accepta tampoc la qualificació de "nacionals" que els facciosos pretenen aplicar, referent a la qüestió dels voluntaris, als moros importats, violentament o enganyats, d'un territori de protectorat.

Largo Caballero acabà fent una apel·lació -- ha calgut fer una apel·lació al cap de sis mesos de guerra -- a la necessitat d'una disciplina i una total submissió al Govern. Són les institucions estatals les que han d'assenyalar les normes a seguir i són llurs òrgans executius els que les han de fer complir. Espanya es donarà les institucions socials i polítiques que vulgui la majoria del país, entenguem bé: la majoria del país, per mitjà dels seus representants autoritzats i responsables. Mentrestant, però, acatament i disciplina absoluts al Govern.

Els petits industrials vaquers es manifesten a la Plaça de la República

"Demanem que siguin complerts els decrets de col·lectivitzacions acordats pel Consell de la Generalitat"

A la una d'aquesta tarda, s'han format nombrosos grups de ciutadans a la Plaça de la República, que han engruixit considerablement amb l'arribada d'una petita manifestació al front de la qual figurava una pancarta amb la següent inscripció: «La petita indústria vaquera, incorporada a la revolució i a la causa del poble, demana que siguin complerts els decrets de col·lectivitzacions, acordats pel Consell de la Generalitat».

Els manifestants, en nombre de més de mil, protestaven contra l'intent de col·lectivització de les vaqueries que ha fet alguna organització sindical.

COM EXPLIQUEN ELS FETS ELS INTERESSATS

Els que marxaven al davant dels manifestants, en qualitat de comissionats, malgrat que es mostraven tan indignats com els seguidors, han expressat el seu principal interès a veure de resoldre les coses pacíficament, i veure de fer arribar les seves queixes al Consell de la Generalitat, al qual es sotmetien decididament.

Preguntats pels periodistes, han manifestat que concretament protestaven que alguna organització sindical intentava col·lectivitzar les seves indústries de forma violenta, sense atendre's a les disposicions dictades pel Consell de la Generalitat.

Segons els manifestants, són 200 jornalers que treballen en aquestes petites indústries, que intenten imposar-se contra els 600 industrials, que a força del seu treball constant, i el dels seus familiars, han aconseguit organitzar-se decentment.

Protestaven, decididament, de la manera violenta com els organitzadors d'aquestes col·lectivitzacions, s'havien apoderat del local social de l'organització de vaquers, del qual foren desposseïts malgrat les protestes que feren.

En termes semblants s'han expressat tots els membres de la comissió, bo i recalcant que esperen l'ajuda de la Generalitat.

LA COMISSIÓ ES REBUDA PEL PRESIDENT COMPANYYS

Una comissió dels manifestants ha demanat per entrar al Palau de la Generalitat, per tal d'exposar al President Companyys les seves queixes.

Malgrat la guerra civil...

El proper Congrés de l'Associació Internacional d'Escriptors per a la Defensa de la Cultura se celebrarà a Madrid

Paris, 2. — L'Associació Internacional d'Escriptors per a la Defensa de la Cultura celebra ahir una reunió al Palau de la Mutualité, en la qual participaren diversos oradors, entre ells André Malraux -- el gran escriptor francès, cap d'una esquadra d'avions a Espanya -- i diversos escriptors espanyols: Rafael Alberti, Maria Teresa León, Josep Bergamín i el membre de l'ambaixada espanyola Max Aud. Entre els escriptors estrangers hi havia Heinrich Mann, John Strachey i l'escriptor xinès Pau Nerrida.

President el professor Langevin i el subsecretari d'Esports Leo Lagrange, el qual va llegir un missatge de simpatia als combatents espanyols.

Després de la lectura dels diversos missatges dels escriptors que participaren en l'acte, l'assemblea decidí que el proper congrés es reunirà a Madrid malgrat la guerra civil.

Nord-americans al Pati dels Tarongers

La delegació sanitària nord-americana que ahir visità el President de Catalunya abans de marxar cap a València per tal de lliurar al Govern de la República les unitats motoritzades sanitàries que la democràcia dels Estats Units regala a l'Exèrcit popular espanyol (C.)

Els estralls de les inundacions a Nord-Amèrica

Tres-cents seixanta-vuit morts, 956.000 evacuats i danys per valor de 500 milions de dòlars

Nova York, 2. — L'Agència Associated Press ha fet un balanç general de les víctimes i danys materials causats per les inundacions. Segons el testimoni de diversos enginyers militars, han mort 368 persones i se n'han hagut d'evacuar 956.000.

Els danys materials s'eleva a 500 milions de dòlars.

Nou Govern al Japó

Diuen que el gabinet Hayashi satisfirà la majoria de l'opinió del país

Toquio, 2. — L'emperador ha sancionat la llista ministerial del nou Gabinet, que ha entrat en funcions a dos quarts de dotze.

Toquio, 2. — Aquest matí l'emperador ha rebut Hayashi, el qual li ha sotmès la llista del nou Gabinet.

President del Consell i Afers estrangers: General Hayashi.

Radek i Sokolnikov seran jutjats una altra vegada

Londres, 2. — L'Agència Reuter publica un telegrama en el qual es declara que per notícies que arriben de Moscou es declara que Radek i Sokolnikov seran jutjats novament per no haver confessat del tot la veritat de llur participació en el complot.

Ministre de l'Interior: Kakichi Kawarada.
Ministre de Finances i Colònies: Toyotaro Kuki.
Ministre de la Guerra: Tinent general Kotaro Nakamura.
Ministre de Marina: Vice-almirall Mitsumaru Yonai.
Ministre de Justícia: Suehiko Shiono.
Ministre d'Agricultura i Comunicacions: Tatsuhide Yamazaki.
Ministre de Comerç, Indústria i Ferrocarrils: Vice-almirall Takuo Godo.

El general Hayashi s'entrevistà en aquests moments amb l'emperador. En les esferes polítiques es comentava favorablement la composició del nou Gabinet que creuen que representa una força estabilitzadora entre els grups militar, naval i industrial. El nomenament del tinent general Kotaro Nakamura com a ministre de la Guerra i el vice-almirall Yonai com a ministre de Marina han satisfet la majoria de l'opinió, malgrat el descontentament dels elements joves de l'exèrcit, l'oposició irreducible dels quals obligà el passat diumenge a rebutjar -- per part de les autoritats militars -- les candidatures d'Iitaki i Suetsugu per als dits llocs.

Els ben informats preveuen que el nou Gabinet es preocuparà ans que tot de reorganitzar la defensa nacional i els presupostos. Examinarà a continuació els problemes exteriors. En les esferes properes a la indústria pesada es considera com un signe favorable que al Gabinet hi hagi una representació tan autoritzada com Yuki, director del

Banco Industrial del Japó, i que també formi part del Govern el vice-almirall Gaoer, president de les fàbriques d'acer de Showa.

Les qüestions polítiques plantejades marxen normalment

El conseller Terradellas, a Sant Feliu de Guixols

L'honorable President de la Generalitat ha passat tot el matí al despatx particular de la Residència, on ha treballat amb els secretaris i alts funcionaris del Departament. Com de costum, el senyor Companyys s'ha assabentat de la marxa de les operacions als diversos fronts de lluita i després s'ha traslladat al despatx oficial per tal de rebre audiència.

Els reporters han tingut oportunitat de saludar el senyor Companyys a la secretaria particular del President, el qual els ha manifestat que no hi havia noves d'interès per comunicar-los.

El senyor Companyys ha afegit que el Conseller primer, senyor Terradellas, havia sortit aquest matí, en automòbil, cap a Sant Feliu de Guixols, acompanyat pel conseller de Defensa, senyor Iglesias, per tal d'assistir a l'acte de constitució d'aquell Ajuntament, i que tots dos consellers estaran de tornada aquesta mateixa tarda.

El President s'ha acompanyat dels reporters confirmant que el Consell es reunirà demà, a la tarda, i que les qüestions polítiques que hi ha plantejades a Catalunya marxen normalment, per la qual cosa es sentia força satisfet.

AUDIÈNCIA DEL SENYOR COMPANYYS

El President de Catalunya ha rebut en audiència les següents persones: Pere Aguilà, alcalde de Rubí; una comissió de l'Hospital General de Catalunya, acompanyada del doctor Coromí, per tal d'invitar el President a un festival que se celebrarà a profit de l'Asilament Hospital; secretari de policia del tinent coronel Reyes, Joan Cotel, el qual ha saludat el President en nom d'aquell; diputat senyor Guinart; consell general de la URSS; una comissió de l'Agrupació Femenina del Socors Roig del districte IV per tal d'invitar-lo al festival d'aquesta tarda al Còmic, i Jaume Humet, de Castellà.

En camp obert, les forces lleials també derroten els facciosos

S'ha avançat considerablement al sector d'Aranjuez

Madrid, 2. — «Política», en la seva impressió diària dels fronts, diu:

«Des significatius resultats favorables a les nostres tropes.

A penes deixà de ploure, les nostres forces del sector de Aranjuez es llançaren a un violent atac contra l'enemic, el qual primer tractà de resistir; però davant l'impetu dels milicians hagué d'abandonar posicions que foren ràpidament ocupades per les tropes de la República. S'aconsegui un avanç de gran consideració i les nostres línies foren millorades notablement.

Per la seva banda, els feixistes seguien la mateixa tàctica, atacant les nostres posicions de El Plantío. Aquí, el coratge dels milicians va salvar contínuament i impedí que avancessin una sola passada.

Heus aquí, que es torna a lluitar com fa temps en els dos extrems del front de Madrid; i dels resultats de les lluites per als atacants, es poden

treure moltes deduccions que ens fan esperar, no excessivament optimistes, però sí confiats als duríssims combats que s'apropen.

En els dos sectors on es va combatre ahir l'èxit ha acompanyat les tropes republicanes; i en ambdós sectors la lluita ha tingut lloc en camp obert. Ha quedat, doncs, desmentida l'afirmació que aquests dies han fet córrer les ràdios faccioses, que les milícies de la República solament saben, no ja combatre, sinó defensar-se en poblats o ciutats. En ple camp estan els sectors de Lluita d'Aranjuez i El Plantío i, amb tot, els mercenaris de Franco s'hi han estavellat, o han hagut de fugir davant l'impetu dels nostres soldats.

A la resta dels fronts madrilenys el dia ha transcorregut amb tranquil·litat. Amb això que hem convingut a dir-ne tranquil·litat i que consisteix a arrabassar a l'enemic cases o grupets de cases que són

fortificats immediatament. Aquesta ha estat la principal tasca que s'ha realitzat a les nostres trinxeres. Aquesta tasca de fortificació és el millor exponent de l'esperit de les nostres forces. N'hi ha prou amb apro-

par-se a una primera línia, veure l'estat en què els feixistes tenen llurs parapets i comparar-los amb els nostres per a comprendre la diferència de moral dels dos bàndols contendents.»

Lindbergh s'ha traslladat a Roma en avió

Pisa, 2. — El coronel Lindbergh ha aterrat a l'aeroport de San Jusio. El coronel anava acompanyat de la seva muller i sortirà al vespre cap a Roma.

Roma, 2. — La arribada de Lindbergh a Pisa i la seva estada en aquesta ciutat han estat curiosament amagades.

Lindbergh i la seva muller arribaren ahir a les 6'10 a Pisa. I es traslladaren immediatament a l'Ajuntament on han exigit l'incògnit més absolut.

Es té la impressió que Lindbergh sortirà de Pisa aquesta tarda a les tres amb direcció cap a Roma on romandrà algun temps.

El President AZAÑA, a València

Aquesta tarda, el President de la República, senyor Manuel Azaña, ha sortit del palau del Parlament de Catalunya per tal de traslladar-se a València amb automòbil. El President Azaña fa aquest viatge amb motiu de la presentació de credencials del nou ambaixador de Mèxic a Espanya (Contelles) (Informació a la pàgina 3)

DOLORS IBARRURI i MAURICE THOREZ parlen a la multitud congregada al Gran Price, anit passada... (C.)

Enmig de gran expectació i davant un públic molt nombros, el miting d'una gran reunió important tingué lloc a clausura del Ple del Comitè Central ampli del P. S. U. Dies nòies abans de començar l'acte, la sala era plena de gom a gom. El nombre públic que no aconseguí entrar-hi es situà al carrer, prop dels altaveus que hi havia instal·lats.

Joan Comorera, secretari general del Partit presidí l'acte. Parla en primer terme el company Pere Ardiaca, el qual exposa objectivament la situació actual de la rearguarda a Catalunya i els problemes per ella plantejats, bo i afeint que era indispensable aconseguir ràpidament la unitat política de tots els antifeixistes.

Del Barrio ocupà primerament el front. Després feu una dura crítica del desori i de la passivitat a la rearguarda i acabà assegurant que sense un exèrcit popular estem abocats a greus perills.

Videella, que el seguí en l'ús de la paraula, reconeix la unitat de tots els pobles ibèrics, i seguidament la

IBARRURI: Cal evitar que suprimint un burges no en surtin mitja dotzena

THOREZ: Tots units per a la independència de la vostra pàtria!

DIAZ: Els catalans han salvat sempre Espanya. Ara cal un altre esforç

sala acollí amb una ovació imponent Dolores Ibarruri.

«La Pasiónaria» feu una crítica enèrgica i enèrgica de tots els mals de la rearguarda, que cal corregir. Digué que cal anar a la formació de l'exèrcit regular i a la implantació del servei obligatori per a acabar amb els senyors vestits de milicians que hi ha a la rearguarda. No cal apressar-se tant en la socialització — digué també —. S'ha d'evitar que suprimint un burges en surtin mitja

dotzena. Aquestes preces són les que porten al camp la lleugeresa del feixisme. Hi ha qui vol implantar al camp una dictadura recolzada pels fusells. Per al pagès la terra —acabà dient—. La terra i l'ajut de l'Estat. Així el conquistarem per a la Revolució. Aquesta és la posició del Partit Comunista.

Maurice Thorez, secretari del Partit Comunista francès, saludà els obrers catalans i el Govern de la Generalitat. Feu un càlid elogi del poble espanyol que lluita per la inde-

pendència de la seva pàtria. Demana que es porti a cap la unitat amb la C.N.T., amb tot el poble, aduix els burges, els intel·lectuals i els militars republicans.

Acabà donant una visquesa al Partit Socialista, a Catalunya, a Espanya i a Euzcadi.

Requerit pel públic, Josep Diaz pronuncià finalment la paraula. Evidencià que no es fa tot el que cal per guanyar la guerra. Aleshores —di-

gué—, cal rectificar. Cal posar en actiu les nostres reserves d'homes i material. Els catalans han salvat sempre Espanya. Avui cal fer un altre esforç, complir les consignes donades i aleshores el triomf serà més ràpid.

Després d'una llarga ovació a les paraules de Josep Diaz, es donà per acabat l'acte amb la interpretació d'«Els Segadors», que el públic escoltà a peu dret i enmig de la més gran emoció.

Una enquesta del Secretariat Militar del P.S.U.C. i de la U.G.T.

¿Com es pot guanyar la guerra ràpidament?

Pere Vinyals Piquer, membre del Consell Social de la Unió de Rabassaires, indica la conveniència d'una sola organització sindical i una franca col·laboració dels partits polítics

En primer lloc crec que cal constituir l'Exèrcit del poble amb un comandament únic amb un Codi militar en què pugui sentir la disciplina de guerra i al mateix temps premiar tots aquells que ho mereixin. Això en el que afecta els fronts de guerra.

Quant a la rearguarda, crec que hi ha d'haver una sola organització sindical i una franca col·laboració per part de tots els partits polítics. Crec que d'aquesta manera un Govern pot ésser responsable en totes les seves conseqüències, i, per tant, pot fer complir amb disciplina tots els decrets i ordres que d'ell emanin.

«Unitat per damunt de tot!», reclama Artur Cusó, secretari d'Agitació i Propaganda del P. S. U. de C. i de la U. G. T.

En la situació actual, aquesta pregunta sols té una resposta: UNITAT, UNITAT, UNITAT.

«Mantenint-nos units amb fermesa», respon el comandant Reyes, cap de les forces d'Aragó

Guanyar ràpidament la guerra, vèncer, exigeix una unitat d'acció. La disciplina en la lluita, és l'arma més poderosa. Tots hem d'imposar-nos-la a nosaltres mateixos, sense necessitat que la imposició vingui de fora.

Però la disciplina no pot recaure solament sobre les forces que lluiten als fronts fustell en mà. També la rearguarda és una força que ha de disciplinar-se ella mateixa per a guanyar la guerra ràpidament. Mantenir-se units, amb fermesa i multiplicar els esforços per a produir més i millor.

«Amb la implantació d'una disciplina, d'una rigorosa unitat de comandament», diu Salvadores, sots-delegat de Finances

Des d'un punt de vista purament bèl·lic, la guerra es guanya ràpidament en aconseguir la implantació d'una disciplina, d'una rigorosa unitat de comandament. Però això no és prou perquè cal enfortir aquesta disciplina des de la rearguarda, complint amb tota fidelitat les consignes i les ordres que emanen dels nostres òrgans responsables.

VILLALBA, al front de l'exèrcit del Sud

E. R. C. AJUT CATALA

Relacionat amb un gran festival que Ajut Català té en preparació per al proper dia 16 del corrent, es comunica als Presidents de Centres, Casals i Entitats d'Esquerra de tot Catalunya, que continuaran per ara residint a Múrcia.

Es disposa que el coronel d'infanteria Angel Martínez Penàlver Ferrer, en situació de disponible forçat, passi destinat a les ordres del general de la Quarta Divisió per a ésser empleat pel conseller de Defensa de la Generalitat de Catalunya.

HAN ESTAT EXECUTATS

Moscú, 1. — (Per telegrama) — Avui, 1 de febrer, ha estat executada la sentència pronunciada pel Tribunal Suprem de la U. R. S. S. contra els trotsquistes del «Centra Paralel».

5è REGIMENT La seva darrera victòria...

Madrid (Del nostre corresponent). — Un fons de banderes. Una abraçada de banderes. Un horitzó de banderes populars esqueixades de dolor, ferides de sang, amb el front alt. Homes. Rígidis homes de la nostra casta. (Companyes). El Cinquè Regiment desapareix per a fondre's en la gran unitat de l'Exèrcit del Poble, arma de la nostra victòria.

Una massa de pits gonfiats per l'aire de la guerra.

Combatents. Caps de brigada, caps de batalló. I banderes al·li, estremides pels clarins de les paraules: heroi, guerra, victòria, morts...

SETANTA MIL COMBATENTS

La xifra resona amb estrèpit. Setanta mil combatents! La crida un home ample, rotund. El coneix tothom. És el comandant Carles. El company aquell que deia als primers grups de juliol:

«El Cinquè Regiment ha esvalt la teoria que els milicians no poden ésser generals. Visca l'Exèrcit Popular!»

PER AL POBLE

Lister —veu de batalla i de somni— crida amb emoció:

«El Partit Comunista, l'únic partit que es preocupà d'organitzar una unitat de combat sèria, no vacilla mai a combatre amb el seu deure. Per això avui, amb plor i alegria, posa el seu Cinquè Regiment a les

mans de l'Exèrcit Popular. Visca l'Exèrcit Popular!

«LES NOSTRES MILLORS VICTORIES...»

...són aquelles que aconseguim sobre nosaltres mateixos, digué Pietro Nenni, representant de la Internacional Socialista.

I afegeix sota les seves ulleres —les ulleres aquelles que no pogué cegar Mussolini—

«El Cinquè Regiment es venç a si mateix i desapareix. Es fon amb l'Exèrcit Popular. Visca l'Exèrcit Popular!»

«ELS VOSTRES NOMS, A LA HISTORIA, CAMARADES!»

La joventut dura, sagaç —joventut nova de Francesc Anton— apareix a la llum de les banderes, i diu:

«El sentiment es deixa. El nom es deixa per a la Història, companyes! Fereu la guerra durant sis mesos, però naixeu ara sense record i sense nom. Des d'ara us anomenareu Exèrcit Popular. Visca l'Exèrcit Popular!»

NI MISERERE NI LAPIDA

L'estàtua amb nervis i sang, amb braços de ferro i front de pau, s'ha aixecat voltada de banderes i aureolada de símbols.

Crída la massa el seu nom:

«Pasiónaria!»

Amb veu entranyable, amb tend-

resa filial, amb emoció humana, ella diu:

«No és aquest un acte funerari ni anem a col·locar una làpida sobre un cadàver, sinó que anem a sembrar la llavor del Cinquè Regiment en les Divisions i Brigades de l'Exèrcit Popular.

Els qui crearen aquells primers grups de deu homes amb un responsable, forjaren després el Cinquè Regiment, una força patent, no comunista, sinó del Front Popular.

Els mateixos dissolten ara el Cinquè Regiment per a exemple, saba i vida de l'Exèrcit del Poble.

S'ha d'anar al servei militar obligatori per a poder rellevar els qui fa mesos que són a les trinxeres mentre altres no lluiten.

Es lluita per la Pàtria de tots els espanyols i tots els espanyols han de defensar-la.

La fusió de totes les milícies acabarà amb l'esperit gremialista i farà que tots els qui cobren de l'Estat estiguin al servei de l'Estat.

Al costat d'aquests emboscats de la rearguarda existelken aquests vi-
dors de la Revolució.

I al final, apassionadament, el comat al Regiment amb la seva veu de llàgrimes:

«Visca el Cinquè Regiment! Visca l'Exèrcit Popular!»

EL SOMRIURE QUE RECORDA DEURES

Aquest home petit del somris

constant ha vingut avui a acompanyar del Cinquè Regiment, més somrient que mai. Així, tan senzill, tan fraternal, tan serà com sempre, s'ha posat a dir veritats, veritats de ferro. Les veritats les diu somrient perquè elles són al·li, perquè per alguna cosa és al·li.

I allabeja:

«El Partit Comunista no necessita un exèrcit; el Partit Comunista necessita un exèrcit per a guanyar la guerra.

L'Exèrcit Popular ha d'ésser un exèrcit polític perquè, si no, seria un exèrcit sense ànima, un exèrcit mori...

Tots els espanyols han de participar en aquesta guerra, que és la guerra de tot Espanya.

Indicant, «Compliu les vostres deures. S'ha d'intensificar la producció; s'ha d'intensificar la producció».

LISTER

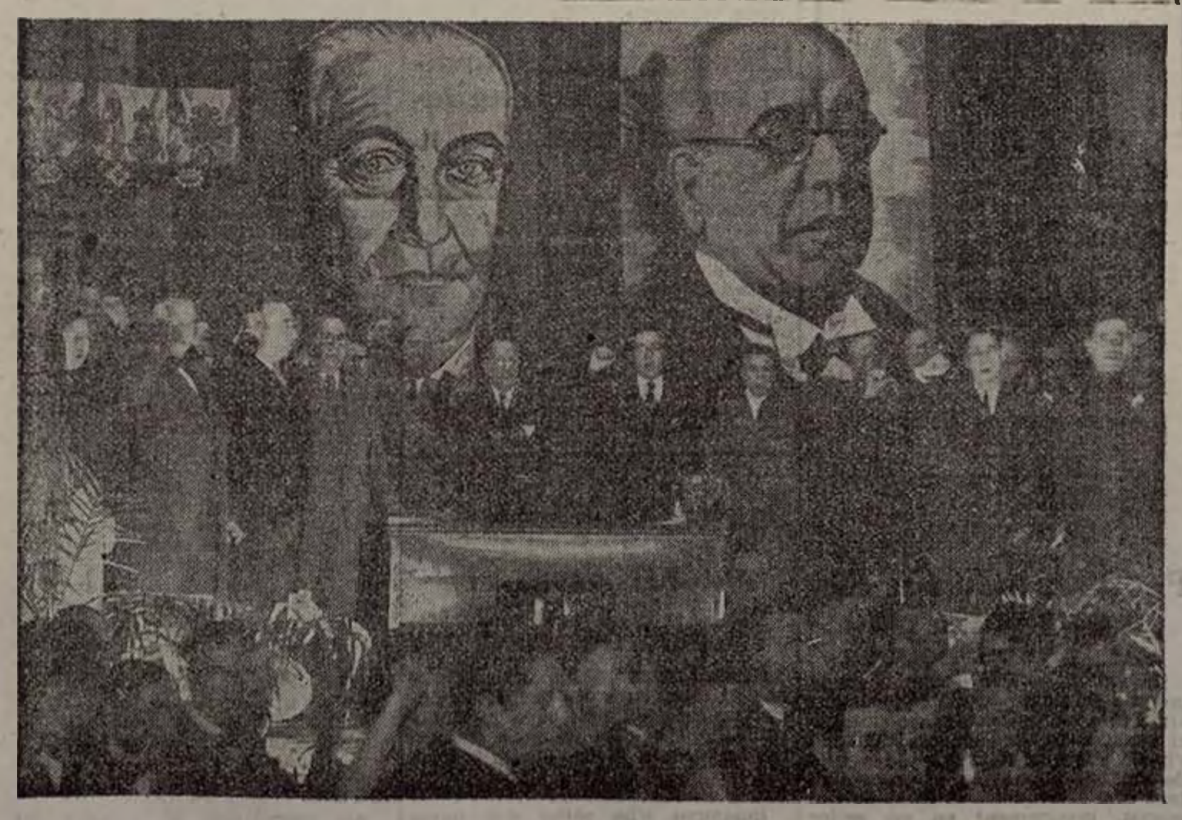
No es poden fabricar armes per amagar-les a casa.

Si algú es nega a treballar per a la guerra... ja sabem tots com es castiga en la guerra la traïció.

Teatre als carrers i places, als cafès i bars i als tronts

Aquesta és la tasca que empenirà «El Retablo Rojo»

REPUBLICA PER ALS TREBALLADORS

Dimenge fou inaugurat a València el primer Institut per a Obrers que la República instal·larà per tot el territori nacional. L'acte fou presidit pel ministre d'Instrucció Pública i Bel·les Arts, Jesús Hernández. Vogeuen-ne un aspecte (Interfoto)

València, 29. (Del nostre corresponent). — Altaveu del Front amplia els seus mitjans d'expressió en crear una organització teatral titulada «El Retablo Rojo», de la qual és responsable F. Martínez Allende, que ja dirigí encertadament el teatre del poble «La Tribuna», i ara ve a donar vida a aquesta nova expressió escènica, en qual tasca col·labora activament amb el camarada Izquierdo.

Hous ací el que diu Martínez Allende referent al teatre creat per Altaveu del Front:

«La nostra organització teatral no ha d'ésser un assaig més dels molts que s'han fet a Espanya, a base de bona fe i entusiasme exclusiu».

Tenim la pretensió de posseir, a més d'aquestes dues condicions, un sòlid fonament pràctic i teòric per tal de poder realitzar obra de transcendència, tant en l'aspecte tècnic com en l'artístic.

«L'estat sanitari, donades les circumstàncies actuals, tenim el teatre com a arma de combat en el terreny cultural d'orientació i propaganda, amb el fi de servir d'una manera eficaç la guerra. Amb els elements que disposem, puix que el moment reclama acció immediata, hem constituït un teatre el camp d'acció del qual seran els llocs més concorreguts per les masses populars: places públiques, passeigs, carrers, cafès, bars, etc., car entenem que no s'ha d'esperar que el poble vagi a cercar el teatre, sinó que és el teatre el que ha d'anar a cercar el poble, puix que aquest es troba desviat d'aquesta manifestació de l'art per l'interès aliena durant moltíssim temps.

Anem a donar representacions breus, de traça pla i víril, despullades de tot element accessori que pu-

gui treure relleu a l'expressió. Volem un teatre de contingut.

A base de la major simplicitat de mitjans, procurarem aconseguir el màxim de força expressiva.

En una paraula: treballarem per a la guerra d'avui i per a la Revolució de demà, tant en el sentit polític i social com en l'artístic-teatral. Car el nostre horitzó és molt ampli i, després de complir el deure que

ens imposen els esdeveniments, iniciem el nostre veritable camí en persecució de l'obra d'art integral.

El mateix en la nostra tasca immediata que en la futura ens preocuparem per a vincular al nostre moviment tots els elements nous amb veritable vocació per la cosa teatral, entenent que d'ells i únicament d'ells s'origina el teatre de gran sentiment popular».

De moment les companyies no dràn caràcter professional, però la tendència a adquirir-lo.

«El Retablo Rojo» comença la seva campanya d'art i d'agitació política i social a València, des d'estendrà el seu radi d'acció a tota la zona lleial a la República i a Espanya.

El doctor A. Sasasuet, membre de l'Acadèmia de Medicina; el doctor Wroczynski, director general de Sanitat de Polònia, i el doctor Laigret, cap del Laboratori de l'Institut Pasteur, de Tunis, han donat la següent informació de l'estat sanitari de l'Espanya republicana:

«L'estat sanitari de l'Espanya republicana és satisfactori. Cap regió ni el mateix Madrid, no té epidèmies. A més, els equips sanitaris són bastant completats i a les províncies la higiene és ben vigilada; d'altra banda, el personal mèdic és nombros i adaptat a les condicions del moment. Els serveis de sanitat pública, sota l'impuls del seu ministre, està en plena reorganització i dona una importància considerable a la higiene, la medicina social i l'educació sanitària. La influència sopolítico-social no és negligida, però tota la direcció sanitària va a càrrec dels tècnics que preparen les organitzacions mèdiques i sanitàries. L'evacuació de refugiats, un dels problemes més difícils que ha hagut de reglamentar el Govern espanyol, es realitza ordenadament i eficaçment, gràcies a l'activitat dels comitès especials on hi ha representants de tots els partits i a l'esperit de solidaritat de tota la població. Són sis les conclusions donades pels sanitaris: 1a. Reforçar l'organització dels serveis d'higiene i de vacunes, especialment la de la verola i la de la febre tifoidal. 2a. Preparar curosament l'organització necessària per tal d'imposar el desenvolupament del triu o d'una altra epidèmia. 3a. Evacuar la meitat dels habitants de Madrid i per a permetre aquesta operació facilitar al Govern espanyol la compra d'autocars necessaris. 4a. Per tal de continuar l'allotjament dels refugiats, habilitar ràpidament els grans establiments (casernes i convents). 5a. Assegurar el repartiment dels aliments, tant en compte com en efectiu i comprar a l'estranger tots els aliments que manquin. 6a. Facilitar al Govern espanyol la compra d'aliments sanitaris. 7a. Haver d'agrar la cortesia amb la qual hem estat rebuts en tots els moments i especialment al ministre d'Estat i al ministre de Sanitat, la cura que han tingut de nosaltres, tot el que ens ha donat una manifestació de la seva simpatia, el President de la República ens ha expressat la seva satisfacció per l'encament de la Societat de Nacions a la demanda d'Alvarez del Vayo; finalment, en tots els Comitès que hem tractat, hem trobat el mateix sentiment de reconeixement i de confiança».